Ἐν Λαγκαδᾷ τῇ 26/10/44

R 27.10.44
27.12.44

Ἀγαπητέ φίλε Κυριάκο

Ἔλαβον τήν ἐπιστολήν σου τῆς 18ης τρέχοντος καί ηὐχαριστήθηκα πάρα πολύ γιατί μετά ἀπό 18 μέρες πού σοῦ ἔστειλα τήν πρώτην μου ἐπιστολήν ἀπεφάσισες κι ἐσύ νά μοῦ ἀπαντήσῃς.

Ὅταν ἔλαβον τήν ἐπιστολήν σου ηὐχαριστήθηκα πάρα πολύ. Ἰδίως ὅμως μεγαλυτέραν εὐχαρίστησιν ἔννοιωσα ὅταν ἠγγέλθη εἰς ἡμᾶς ἡ χαρμόσυνος εἴδησις τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Τήν νύκτα πού ἠγγέλθη ἡ εἴδησις αὐτή ἔλαβε χώραν μεγάλη παρέλασις διά μέσου τῆς κωμοπόλεώς μας. Τήν ἐπομένην ἔγινε δοξολογία ὅπου ὡμίλησαν ὁ κ. Κ. Χαλζινγάλης διευθυντής τοῦ Ἡμιγυμνασίου μας, ὁ κ. Ν. Μαλσάνης καθηγητής τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ὁ γραμματεύς τοῦ Δημαρχείου καί κάποια τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν ἡ ὁποία ἐνθυμηθεῖσα τά ἐλευθερωθέντα μέρη ἤρχισε νά κλαίῃ.